

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

INOWROCLAW

1. Nazwa

KAMIENICA

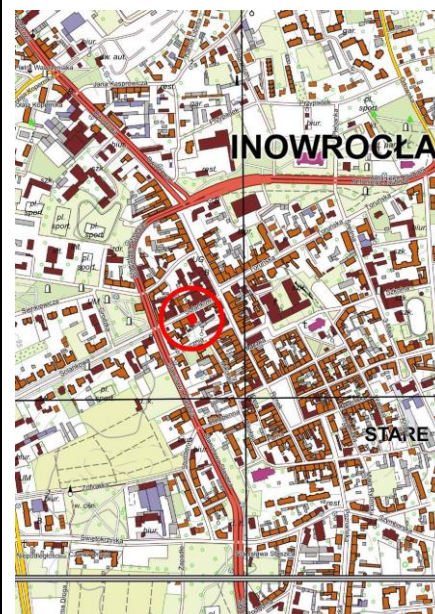
2. Czas powstania

1875 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

widok w kierunku południowym

Inowrocław - fragment mapy w układzie 1992, skala 1:10 000, zaznaczona lokalizacja obiektu

4. Adres

ulica i nr: **Solankowa 3**

nr działki: **244 (Inowrocław Obręb 6)**

5. Przynależność administracyjna

województwo **kujawsko-pomorskie**

powiat **inowrocławski**

gmina **Miasto Inowrocław**

6. Formy ochrony

Ustalenie ochrony w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego na obszarze miasta Inowrocławia:

Uchwała nr **XXVI/368/2008**Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia **26. listopada 2008 r.**

8. Historia, opis i wartości

Dynamiczny rozwój Inowrocławia nastąpił w wieku XIX, kiedy to miasto po wielu zniszczeniach stopniowo zaczęło przekształcać się w nowoczesny ośrodek miejski. W 1875 roku powstało w mieście uzdrowisko, dzięki odkryciu naturalnych złóż soli kamiennej, co przyczyniło się do urbanistycznego i gospodarczego rozwoju zachodniej części miasta.

Zabudowa ulicy Solankowej kształtowała się od 3 ćw. XIX wieku po wiek XX. Na jej całej długości, od centrum miasta w kierunku Parku Solankowego powstawały neostylowe kamienice i wille. Znajdowały się tu rezydencje najzamożniejszych mieszczan oraz pensjonaty dla kuracjuszy. Najokazalsze kamienice zaprojektowali H. Kuster, H. Felsch, F. W. Berndt oraz K. Przyłuski. Kamienica przy ul. Solankowej 3 powstała w 1875 roku.

Budynek w zabudowie pierzejowej, trzykondygnacyjny, murowany, otynkowany, kryty dachem wielospadowym z papy o niskim kącie nachylenia połaci. Fasada w partii przyziemia siedmioosiowa z drzwiami wejściowymi do lokali użytkowych, z witrynami sklepowymi. Na osi środkowej otwór drzwiowy i przejście na podwórze. Pomiędzy pierwszą i drugą kondygnacją dwa profilowane gzymsy uskokowe. Druga i trzecia kondygnacja siedmioosiowe, okna o wykroju stojącego prostokąta, zamknięte prosto. Nad oknami drugiej kondygnacji profilowane gzymsy uskokowe, pod oknami trzeciej kondygnacji parapety o analogicznej formie. Elewacja zwieńczona profilowanym, szerokim gzymsem. Stolarka okienna współczesna PCV, okna czterodzielne.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek zachowany w dobrym stanie, po pracach remontowych. Współczesna stolarka PCV oraz banery reklamowe ujemnie wpływają na walory estetyczne.

Zaleca się uporządkowanie i oczyszczenie elewacji, zwłaszcza frontowej z reklam.

W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę okienną, drewnianą, którą należy dostosować detalem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku.

Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lena Rydelska, Michał Horbowicz
Ochrona Zabytków KRESY
06.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

INOWROCLAW

1. Nazwa

KAMIENICA

2. Czas powstania

1875 r.

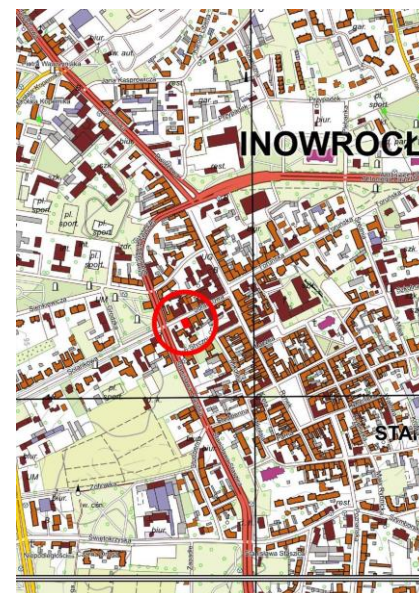
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

widok w kierunku południowym

widok w kierunku wschodnim

Inowrocław - fragment mapy w układzie 1992, skala 1:10 000, zaznaczona lokalizacja obiektu

4. Adres

ulica i nr: **Solankowa 7**

nr działki: **246 (Inowrocław Obręb 6)**

5. Przynależność administracyjna

województwo **kujawsko-pomorskie**

powiat **inowrocławski**

gmina **Miasto Inowrocław**

6. Formy ochrony

Ustalenie ochrony w Miejsowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego na obszarze miasta Inowrocławia:

Uchwała nr **XXVI/368/2008**Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia **26. listopada 2008 r.**

8. Historia, opis i wartości

Dynamiczny rozwój Inowrocławia nastąpił w wieku XIX, kiedy to miasto po wielu zniszczeniach stopniowo zaczęło przekształcać się w nowoczesny ośrodek miejski. W 1875 roku powstało w mieście uzdrowisko, dzięki odkryciu naturalnych złóż soli kamiennej, co przyczyniło się do urbanistycznego i gospodarczego rozwoju zachodniej części miasta. Zabudowa ulicy Solankowej kształtowała się od 3 ćw. XIX wieku po wiek XX. Na jej całej długości, od centrum miasta w kierunku Parku Solankowego powstawały neostylowe kamienice i wille. Najokazalsze kamienice zaprojektowali H. Kuster, H. Felsch, F. W. Berndt oraz K. Przyłuski. Kamienica przy ul. Solankowej 7 wzniesiona została w 1875 roku.

Budynek trzykondygnacyjny, murowany, otynkowany, kryty dachem wielospadowym z papy o niskim kącie nachylenia połaci. Fasada w partii przyziemia czteroosiowa z witrynami sklepowymi i głównym wejściem na podwórze na osi środkowej. Druga i trzecia kondygnacja siedmioosiowe, otwory okienne o wykroju stojącego prostokąta, zamknięte prosto. Kondygnacja pierwszego piętra z długim balkonem na trzech środkowych osiach. Elewacja zachodnia czteroosiowa, z zamurowanymi otworami okiennymi o wykroju stojącego prostokąta. Do elewacji południowej prostopadle dobudowany budynek od wschodu. Elewacja zasadniczo pięcioosiowa o analogicznych otworach okiennych. Budynek od podwórza trzykondygnacyjny z użytkowym poddaszem, elewacja zachodnia zasadniczo sześciuosiowa. Stolarka okienna współczesna PCV.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek zachowany w średnim stanie. Współczesna stolarka PCV, okładzina cokołu oraz banery reklamowe ujemnie wpływają na walory estetyczne kamienicy.

Należy przeprowadzić remont konserwatorski elewacji polegający na uzupełnieniu ubytków oraz scaleniu kolorystycznym. Prace remontowe powinny być poprzedzone badaniami stratygraficznymi na ustalenie pierwotnej kolorystyki.

Zaleca się uporządkowanie i oczyszczenie elewacji, zwłaszcza frontowej z reklam.

W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę okienną, drewnianą, którą należy dostosować detałem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku.

Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lena Rydelska, Michał Horbowicz
Ochrona Zabytków KRESY
06.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków